Rok 1912.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXIV. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1912.

Nr. 129.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 13. listopada 1912, L. 169.523. w przedmiocie zezwolenia gminie Posada dolna powiat Sanok, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Posada dolna pobierać przez trzy lata pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231 następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 10 (dziesięć) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 10 (dziesięć) K;

2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 6 (sześć) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;

4. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku, poziomczaku i dereniaku po 10 (dziesięć) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Posada dolna.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego.
Mieczysław Onyszkiewicz w r.

Nr. 130.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, L. 164.861, którem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie wydaje się w miejsce instrukcyi ogłoszonej rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 L. 134.196 Nr. 231 Dz. u. kr. nową instrukcyę co do sposobu poboru opłat gminnych od palonych napojów spirytusowych, piwa, miodu pitnego i nalewek miodowych w tych gminach, którym prawo poboru tych opłat nadano na zasadzie ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208.

Na zasadzie ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208, wydaje Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, następującą instrukcyę co do sposobu poboru opłat gminnych od palonych napojów spirytusowych, piwa, miodu pitnego, i nalewek miodowych w tych gminach, którym prawo poboru tych opłat nadane zostało w myśl powyższej ustawy,

§ 1.

Opłaty gminne od palonych napojów spirytusowych. piwa miodu pitnego i nalewek miodowych ciężą tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, zatem nie można niemi obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Do uiszczania tych opłat są obowiązani:

1. wszyscy, którzy napoje podlegające opłacie sprowadzają w obręb gminy dla miejscowej komsumcyi na sprzedaż lub na własny użytek, tudzież

2. przemysłowcy, trudniący się w obrębie gminy w sposób przemysłowy wyrobem względnie przetwarzaniem napojów podlegających opłacie gminnej od napojów, które wyprowadzają z miejsca produkcyi dla miejscowej komsumcyi.

§ 2.

Wolne od opłaty są:

1. wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej;

2. napoje, sprowadzane do znajdujących się w obrębie gminy wolnych składów;

3. napoje przewożone przez terytoryum gminy transito;

4. spirytus, sprowadzany do gminy dla celów fabrykacyi przez przemysłowców, trudniących się sposobem przemysłowym wyrobem względnie przetwarzaniem napojów;

5. napoje, wyrobione w browarach, gorzelniach, miodosytniach i innych fabrykach, przeznaczonych do wyrobu względnie przetwarzania napojów wyłącznie sposobem fabrycznym, jeśli z miejsca produkcyi wywiezione będą po za obręb gminy.

W wypadkach 2. do 5. uwolnienie od opłaty gminnej przysługuje tylko w takim razie, jeśli przesyłka względnie wysyłka uskutecznioną będzie bez wyładowania i bez zatrzymania wprost po za obręb gminy względnie wprost do zgłoszonego miejsca przeznaczenia. Przedsiębiorstwa produkcyjne w ustępie 4. i 5. wymienione korzystać mogą z uprawnienia tym paragrafem unormowanego tylko pod tym warunkiem, że w realności fabrycznej nie wykonuje się ani wyszynku ani drobnej sprzedaży napojów spirytusowych, piwa, miodu pitnego i nalewek miodowych, które nie są wolne od opłaty.

§ 3.

Zamierzone wprowadzenie w obręb gminy napojów, podlegających opłacie gminnej należy zgłosić w kancelaryi poboru opłat gminnych a to bez względu na to, czy napoje są wolne od opłaty w myśl § 2. niniejszej instrukcyi, czy nie.

Przy tem zgłoszeniu, które nastąpić ma pisemnie, należy podać imię, nazwisko i adres zgłaszającego, ilość i rodzaj naczyń, w których znajdują się

zgłoszone napoje, tudzież ilość i jakość napojów a to oddzielnie dla każdego naczynia, drogę wprowadzenia tudzież imię, nazwisko i adres osoby, dla której i oznaczenie lokalu, do którego napoje mają być wprowadzone, z oznaczeniem ilości, jakości i pojemności naczyń, a wreszcie okoliczność, czy napoje są przeznaczone dla konsumcyi miejscowej, czy na jeden z celów wymienionych w § 2.

Przemysłowcy, trudniący się w obrębie gminy w sposób przemysłowy wyrobem względnie przetwarzaniem napojów, tudzież posiadacze wolnych składów winni w ten sam sposób zgłaszać w kancelaryi poboru opłat gminnych zamierzone wyprowadzenie wyrobionych napojów z miejsca produkcyi względnie z wolnego składu, jeśli napoje te są przeznaczone do konsumcyi w obrębie gminy. Jeśli zaś mają być wyprowadzone poza obręb gminy, odpada potrzeba podawania imienia, nazwiska i adresu osoby, do której i lokalu, do którego napoje te mają być wyprowadzone.

Od napojów, które nie są wolne od opłaty, należy przypadającą opłatę uiścić równocześnie ze zgłoszeniem zamierzonego ich wprowadzenia w obręb gminy.

§ 4.

Radzie gminnej wolno postanowić, że przepisane w § 3. zgłaszanie i opłacanie napojów czy to wogóle czy tylko pewnych ściśle oznaczonych mniejszych ilości, albo jedynie zgłaszanie napojów wolnych od opłaty (§ 2.) ma się odbywać nie w kancelaryi poboru opłat, lecz u straży poborowej, ustanowionej u wstępu w obręb gminy względnie u wejścia do wolnego składu i do fabryki napojów.

§ 5.

Zgłaszanie i opłacanie napojów odbywać się może tylko w oznaczonych godzinach urzędowych, które ustanowi Rada gminna co najmniej na czas od godz. 8. rano do 12. w południe i od godz. 2. po południu do 8. wieczór, zaś w niedziele od 8. do 12. przed południem.

Natomiast wprowadzenie i wyprowadzenie zgłoszonych napojów nastąpić może tylko między godz. 6. rano a 10. wieczorem.

§ 6.

Na zgłoszenie uskutecznione w myśl § 3. niniejszej instrukcyi, wyda kancelarya poboru opłat gminnych względnie straż poborowa boletę z potwierdzeniem daty zgłoszenia a na uiszczoną opłatę kwit kasowy. Boleta

i kwit mają ważność tylko do godz. 8. wieczorem dnia następnego i na jednorazowe wprowadzenie zgłoszonych napojów.

§ 7.

Przemysłowcom uprawnionym do sprzedaży napojów podlegających opłacie gminnej, należy się zwrot uiszczonej opłaty gminnej, jeżeli w celach handlowych wyprowadzają je z obrębu gminy a to co do palonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu da się oznaczyć alkoholometrem, miodu pitnego i nalewek miodowych o tyle, o ile wywóz następuje w naczyniach zamkniętych na sposób handlowy o pojemności co najmniej pięciu litrów, a co do piwa, o ile wywóz następuje w naczyniach pod obręczem lub we flaszkach zamkniętych na sposób handlowy o dowolnej pojemności.

Za słodzone napoje spirytusowe, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć alkoholometrem, należy się zwrot uiszczonej opłaty gminnej tylko wtedy, jeżeli zostają wywiezione w tych samych naczyniach i tym samym nienaruszonym stanie, w jakim przy wprowadzeniu zostały opłacone. Zwrot opłaty należy się w kwocie odpowiadającej ilości i tęgości wyprowadzonych napojów.

§ 8.

Przemysłowcy, którzy chcą uzyskać zwrot uiszczonej opłaty na zasadzie § 7. winni zamierzone wyprowadzenie opłaconych trunków po za obręb gminy zgłosić w kancelaryi poboru opłat za pomocą oświadczenia, sporządzonego w dwóch równobrzmiących egzemplarzach, podając w tem oświadczeniu:

1. imię, nazwisko i adres wysyłającego przemysłowca,

2. imię, nazwisko i adres przemysłowca, dla którego i miejscowość, do której przesyłka jest przeznaczona,

3. liczbę i rodzaj naczyń, w których napoje się znajdują,

4. ilość i jakość napojów i to oddzielnie dla każdego naczynia, zaś przy palonych napojach spirytusowych, w których zawartość alkoholu, da się zmierzyć alkoholometrem, także zawartość alkoholu, wreszcie

5. dzień i godzinę, o której i drogę, którą napoje poza obręb gminy wyprowadzane będą.

Celem sprawdzenia rodzaju i ilości płynu w wywożonej przesyłce palonych napojów spirytusowych, jakoteż jego zawartości alkoholu, mogą organy poborowe w razie uzasadnionego podejrzenia za zezwoleniem zwierzchności

gminnej (burmistrza) żądać otwarcia naczyń, zawierających napoje zgłoszone do wywozu. Otwarcie naczyń ma nastąpić najpóźniej w ciągu czterech godzin od zakwestyonowania wysyłki.

Manipulacyę połączoną z otwieraniem i zamykaniem naczyń przeprowadza wysyłający na własny koszt i niebezpieczeństwo.

Jeden egzemplarz otrzymanego oświadczenia zatrzymuje organ poborowy, zaś drugi winien zwrócić zgłaszającemu z podaniem daty zgłoszenia i obliczonej kwoty przypadającej do zwrotu opłaty.

Kwota ta ma być wypłaconą zgłaszającemu przemysłowcy zaraz po wyprowadzeniu napojów po za obręb gminy.

§ 9.

Kancelarya poboru opłat gminnych winna znajdować się w miejscu dostępnem i ma być oznaczona na zewnątrz stosownym napisem z podaniem organów, u których (§§ 3. i 4.) tudzież godzin, w których (§ 5.) zgłaszanie i opłacanie napojów może nastąpić. W kancelaryi znajdować się winna taryfa opłat i egzemplarz niniejszej instrukcyi, które na żądanie stronie interesowanej muszą być okazane.

§ 10.

Przy każdym wstępie w obręb gminy drogą publiczną ma być umieszczony słup z tablicą, zawierającą zakaz wprowadzania do gminy napojów, podlegających opłacie gminnej, bez poprzedniego zgłoszenia i ewentualnego uiszczenia opłaty (§§ 1. i 2.) tudzież oznaczenie miejsca, gdzie położoną jest kancelarya poboru opłat gminnych, względnie wskazanie organów, u których i godzin, w których zgłaszanie i opłacanie napojów może się odbywać.

Jako wstęp w obręb gminy w znaczeniu tej instrukcyi mają też być uważane dworce i magazyny kolejowe oraz urzędy pocztowe i cłowe.

Wprowadzanie i wywóz napojów dozwolone są tylko drogami publicznemi.

§ 11.

Odpowiedzialnym organem poborowym jest albo dzierżawca poboru opłat gminnych lub jego należycie wykazany pełnomocnik, albo zarządca poboru tych opłat, ustanowiony z własnego ramienia gminy.

Imię i nazwisko każdoczesnego odpowiedzialnego organu poborowego ma zwierzchność gminna (burmistrz) podać do wiadomości c. k. Starostwa i Wydziału powiatowego.

§ 12.

Organ poborowy ma prawo a względnie obowiązek (§ 4.) utrzymywać własną straż.

Ustanowionych strażników ma organ poborowy zgłosić zwierzchności gminnej (burmistrzowi), która wyda im stosowne legitymacye pisemne.

Strażnicy poborowi będą opatrzeni oznaką z odpowiednim napisem i winni na żądanie stron okazać otrzymaną legitymacyę.

§ 13.

Organ poborowy i jego straż tudzież organa policyi gminnej są powołane czuwać nad tem, by do gminy nie wprowadzano napojów bez poprzedniego zgłoszenia i uiszczenia opłaty gminnej, tudzież by napojów wolnych od opłaty (§ 2.) nie wprowadzano w obręb gminy bez poprzedniego zgłoszenia. Nadto uprawnione są za zezwoleniem zwierzchności gminnej (burmistrza) sprawdzać ilość i jakość, a co do palonych napojów spirytusowych także treść alkoholową napojów, lecz tylko przy wstępie w obręb gminy, tudzież u wejścia do wolnych składów, browarów, gorzelń, miodosytni i innych fabryk, przeznaczonych do wyrobu względnie przetwarzania napojów oraz w dworcach i magazynach kolejowych i urzędach pocztowych i cłowych. Co do piwa tego rodzaju kontrola za pomocą otwierania naczyń nie jest dopuszczalna.

W tym celu mają wymienione organa prawo:

1. u wstępu w obręb gminy tudzież u wejścia do browarów, gorzelń, miodosytni i innych fabryk, przeznaczonych do wyrobu względnie przetwarzania napojów oraz u wejścia do wolnych składów, tudzież na dworcach i magazynach kolejowych, w urzędach pocztowych i cłowych żądać od osób, wprowadzających napoje do gminy względnie wyprowadzających je z wymienionych fabryk względnie składów, zwrotu bolety i ewentualnie okazania kwitu kasowego na uiszczoną opłatę.

2. konwojować transporty napojów, które w myśl § 2. są wolne od opłaty, względnie kontrolować, by napoje te bez wyładowania i bez zatrzymania wyprowadzone zostały wprost poza obręb gminy względnie wprowadzone wprost do zgłoszonego miejsca ich przeznaczenia, a w razie wyładowania lub zatrzymania napojów odstawić je do zwierzchności gminnej.

3. sprawdzać transporty napojów zgłoszonych w myśl § 8. do wywozu w celu uzyskania zwrotu uiszczonej opłaty, a to co do zgodności tego transportu z dokonanem zgłoszeniem i kontrolować, by zgłoszony transport faktycznie poza granice gminy wyprowadzony został.

4. wstrzymać i odstawić do Zwierzchności gminnej (Magistratu) transporty napojów, na które nie dostarczono bolety zgłoszenia względnie nie okazano kwitu kasowego (§ 6.) jak niemniej takie transporty napojów, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie, iż w porównaniu z dostarczoną boletą względnie z okazanym kwitem kasowym, zawierają większą ilość napojów lub napoje, podlegające wyższej opłacie.

§ 14.

Organom i straży wymienionym w § 13. nie wolno dopuszczać się żadnych nadużyć przy wykonywaniu kontroli w myśl tego paragrafu.

W szczególności nie wolno im:

1. kwestyonować lub wstrzymywać transportu napojów w obrębie gminy jak tylko w miejscach, oznaczonych w § 13. ust. 1.

2. poszukiwać za trunkami w domach prywatnych, sklepach, składach, fabrykach, szynkowniach i t. p.

3. otwierać naczyń z napojami, z wyjątkiem wypadku przewidzianego w § 8. uszkadzać je lub niszczyć.

§ 15.

Organ poborowy odpowiada za wszelkie nadużycia, popełnione przy wykonywaniu poboru opłat gminnych, a to także za nadużycia, popełnione przez ustanowioną przez niego straż poborową. Nadużycia takie karane będą przez c. k. Starostwo w myśl rozporządzenia ministeryalnego z 30. września 1857 Dz. u. p. Nr. 198.

Organ poborowy odpowiada wobec stron za wszelką przy poborze opłat gminnych przez niego lub przez straż poborową wyrządzoną szkodę. Szkody takiej można dochodzić na zwykłej drodze prawa.

§ 16.

Zwierzchność gminna (burmistrz) jest obowiązana czuwać nad ścisłem przestrzeganiem postanowień niniejszej instrukcyi.

W wypadkach dostawienia transportu napojów, zakwestyonowanego w myśl § 13. ma zwierzchność gminna (burmistrz) natychmiast zbadać sprawę. Jeżeli okaże się, iż wstrzymanie transportu nie było uzasadnione, winna zwierzchność gminna (burmistrz) wydać stronie bezzwłocznie zakwestyonowane napoje. Jeżeli zaś zdaniem zwierzchności gminnej (burmistrza) wstrzymanie transportu było uzasadnione, zarządzi zwierzchność gminna (burmistrz) przetrzymanie i przechowanie zakwestyonowanych napojów z należytem zabez-

pieczeniem ich przed zepsuciem lub uszkodzeniem a to aż do dalszego postanowienia c. k. Starostwa i doniesie o tem bezzwłocznie temuż c. k. Starostwu z przedstawieniem stanu sprawy i podaniem świadków.

Rewizyę względnie sprawdzenie ilości i jakości tudzież zawartości alkoholu zakwestyonowanych napojów może zwierzchność gminna (burmistrz) przedsięwziąć wedle własnego uznania.

Czynności tej należy w takim razie dokonać w obecności strony i z przybraniem świadków, spisując z tego szczegółowy protokół, który przedłożyć należy c. k. Starostwu wraz z powyższem doniesieniem.

Jeżeli niema sporu co do ilości i jakości tudzież zawartości alkoholu zakwestyonowanych napojów albo powstały spór usunięty został zgodnie przy rewizyi, dokonanej przez zwierzchność gminną (burmistrza) w myśl poprzedniego ustępu winna zwierzchność gminna (burmistrz) na żądanie strony wydać jej zakwestyonowane napoje za złożeniem stosownej kaucyi w gotówce na zabezpieczenie ukróconej opłaty gminnej i ewentualnej grzywny przez przez c. k. Starostwo wymierzyć się mającej.

§ 17.

Spory powstałe między stronami a organem poboru opłat gminnych rozstrzyga zwierzchność gminna (burmistrz) w przepisanym toku instancyi władz autonomicznych.

§ 18.

Przekroczenia postanowień niniejszej instrukcyi co do obowiązków zgłaszania napojów i uiszczania opłat gminnych będą karane przez c. k. Starostwo według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857, Dz. u. p. Nr. 198, o ile nie podpadają pod postanowienia ustawy karnej.

§ 19.

Uchwały Rady gminnej, powzięte w myśl §§ 4. i 5. niniejszej instrukcyi, ma naczelnik gminy (burmistrz) ogłosić w gminie w sposób należyty i podać je do wiadomości c. k. Starostwa i Wydziału powiatowego.

Nr. 131.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 9. listopada 1912 L. 165.634, w sprawie przedłużenia Radom powiatowym w Lisku i Turce koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Ustrzyki-Lutowiska.

Na mocy § 7. ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Radom powiatowym w Lisku i Turce na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45/XX.) do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Ustrzyki-Lutowiska w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 132.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi Skarbu z dnia 9. listopada 1912 L. 132.282, o przedkładaniu władzom podatkowym wykazów poborów służbowych, oraz fasyi do podatku osobisto-dochodowego i podatku rentowego na rok 1913.

W myśl §§ 138 i 202 oraz § 201 ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220 względnie artykułów 18. i 21. rozporządzenia wykonawczego do działu III., artykułów 29. i 43. rozporządzenia wykonawczego do działu IV. tejże ustawy, oraz rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 24. lipca 1904 Dz. p. p. Nr. 82, wyznacza c. k. krajowa Dyrekcya skarbu:

A) do przedkładania wykazów poborów służbowych dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego na rok 1913 — termin od 1. do 31. stycznia 1913,

B) do przedkładania fasyi w celu wymiaru podatku rentowego i podatku osobisto-dochodowego na rok 1913 — termin do 31. stycznia 1913.

Wykazy ad A) przedkładać mają służbodawcy co do osób pobierających płace służbowe, lub pensye emerytalne, o ile te płace, lub emerytury co do jednej osoby kwotę 1200 kor. rocznie przenoszą.

W wykazach tych należy podać kwotę stałych i zmiennych poborów wypłaconych faktycznie w roku 1912.

Przy poborach zmiennych byłoby wskazanem, aby służbodawcy wykazywali pobory tak z roku 1912, jak również z tych lat poprzednich, które są miarodajne dla obliczenia przeciętnego dochodu z tychże poborów, podlegającego opodatkowaniu na rok 1913.

Odnośne wykazy sporządzić należy na przepisanych drukach, których udzielać będą władze podatkowe stronom interesowanym na żądanie bezpłatnie.

Do przyjmowania wykazów kompetentną jest ta władza podatkowa, w której okręgu mieszka służbodawca, względnie znajduje się dotyczące przedsiębiorstwo.

Co do następstw nieprzedłożenia tych wykazów, lub zeznań nieprawdziwych odsyła się strony interesowane do postanowień §§ 240, 241 i 243. ustęp 6. i § 244. powołanej na wstępie ustawy.

Co do obowiązku opłaty podatków i przedkładania fasyi pod B) wspomnianych zauważa się w szczególności co następuje:

1. Do opłaty podatku rentowego obowiązane są wszystkie osoby fizyczne i prawne, pobierające dochód, określony w § 124. powołanej ustawy z wyjątkiem osób wymienionych w § 125. odnośnie do dochodu w tym paragrafie bliżej określonego.

Osoby, których łączny dochód (ze wszystkich źródeł) nie przenosi rocznie 1200 kor., obowiązane są do przedłożenia fasyi w celu wymiaru podatku rentowego tylko w tym razie, jeżeli zostaną do tego przez władzę podatkową indywidualnie zawezwane.

Osoby z dochodem łącznym (z jakichkolwiek źródeł) ponad 1200 kor. rocznie, obowiązane są natomiast do przedłożenia wspomnianych fasyj już wskutek niniejszego obwieszczenia bez względu na wysokość dochodu podatkowi rentowemu podlegającego oraz bez względu na to, czy zostały lub nie zostały przez władzę podatkową do przedłożenia fasyi zawezwane.

W myśl § 139. ustawy wyżej powołanej uwolnione są jednak od obowiązku przedłożenia fasyi do podatku rentowego, o ile nie zostaną do tego przez władzę podatkową specyalnie zawezwane te osoby, które:

a) opłacały już podatek rentowy w poprzednim roku podatkowym,

b) nie zmieniły od tego czasu swojego miejsca zamieszkania,

c) nie uzyskały wyższego dochodu.

W takim razie nastąpi wymiar podatku rentowego na rok 1913 bez fasyi od takiej samej kwoty dochodu, jak w roku poprzednim.

Wrazie ustania poboru podatkowi rentownemu podlegającego, wskazanem jest przeto dla uniknięcia ewentualnego wymiaru podatku na rok 1913 donieść o tem kompetentnej władzy podatkowej I. instancyi w terminie wyżej wyznaczonym.

Zresztą zaznacza się, że obowiązek przedkładania fasyi w celu wymiaru podatku rentowego dotyczy tylko tych dochodów temuż podatkowi podlegających, do których nie odnoszą się postanowienia § 133. powołanej ustawy co do ściągania i odwożenia podatku rentowego przez dłużnika, dochód dotyczący wypłacającego.

2. Do opłaty podatku osobisto-dochodowego obowiązane są wszystkie te osoby fizyczne, wymienione w § 153. ustawy, których dochód temuż podatkowi podlegający 1200 kor. rocznie przenosi, z wyłączeniem jednak osób, wymienionych w § 154. ustawy, odnośnie do dochodu w tym paragrafie bliżej określonego.

Osoby, których dochód nie przenosi rocznie 2000 koron, obowiązane są do przedłożenia fasyi w celu wymiaru podatku osbisto-dochodowego tylko w takim razie, jeżeli zawezwane zostaną do tego indywidualnie przez władzę podatkową, lub przez przewodniczącego komisyi szacunkowej.

Osoby z dochodem rocznym ponad 2000 koron, przedłożyć winny wspomnianą fasyę już wskutek niniejszego obwieszczenia, bez względu na to, czy zostały, lub nie zostały do przedłożenia fasyi zawezwane.

3. Sposób obliczenia dochodu i sporządzenia fasyi określają co do podatku rentownego §§ 128—130. i 138. ustawy, oraz artykuły 13—16. i 20. rozporządzenia wykonawczego do działu III. tej ustawy, zaś co do podatku osobisto-dochodowego §§ 156—171. i 202. ustawy, oraz artykuły 32. i 33., względnie 3—28. rozporządzenia wykonawczego do działu IV. powołanej ustawy.

Tak fasye w celu wymiaru podatku rentownego, jak również fasye w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego przedkładać można bądź pisemnie na przepisanych drukach, bądź też zeznawać ustnie do protokołu u właściwych władz podatkowych.

Dochód z poszczególnych źródeł zeznawać należy w walucie koronowej w rubrykach fasyi na ten cel przeznaczonych.

Potrzebne druki udzielane będą stronom interesowanym bezpłatnie przez władze podatkowe I. instancyi.

Do odbierania wspomnianych fasyi powołane są w regule te władze podatkowe I, instancyi, w których okręgu obowiązany do opłaty podatku rentowego, lub podatku osobisto-dochodowego stale mieszka

Co do osób prawnych, obowiązanych do opłaty podatku rentowego, powołana jest do przyjęcia dotyczącej fasyi ta władza podatkowa I. instancyi, w której okręgu osoba prawna ma swoją siedzibę.

Wyjątki od tych zasad określają co do podatku rentowego ustępy 2 i 3 § 132, zaś co do podatku osobisto-dochodowego ustępy 2 i 3 § 176 ustawy.

Osoby, które osiedlą się w ciągu roku 1913 w jednym z krajów reprezentowanych w Radzie Państwa, a posiadają dochód podlegający podatkowi rentowemu, lub podatkowi osobisto-dochodowemu, obowiązane będą w myśl §§ 145 i 228 ustawy donieść o tem właściwej władzy podatkowej w przeciągu dni 14 po osiedleniu się, dołączając przepisaną fasyę.

To samo dotyczy tych osób, które uzyskają w roku 1913 stałe pobory służbowe, przenoszące rocznie 1.200 koron.

Osoby te dopełnić winny wspomnianego obowiązku najpóźniej w dniach 14 po uzyskaniu dotyczących poborów.

Niedopełnienie tego obowiązku stanowi zatajenie podatkowe.

W jakich zresztą wypadkach dopuszcza się kontrybuent obowiązany do opłaty podatku rentowego lub podatku osobisto-dochodowego ukrócenia, lub zatajenia podatkowego i jakim z tego powodu podlega karom, określają §§ 239 i 243, oraz §§ 241 i 244 ustawy.

Kontrybuentów, którzy fasye do wymiaru podatku rentowego, lub podatku osobisto-dochodowego na rok 1913 zeznawać chcą protokolarnie, wzywa się, aby to we własnym interesie dla uniknięcia natłoku i powstającej stąd straty czasu, jak najrychlej uskutecznili.

Dotyczy to w szczególności fasyi do podatku osobisto-dochodowego, co do których upoważniono władze podatkowe do wyznaczenia w miarę potrzeby kontrybuentom do ustnego zeznawania fasyi, odpowiednich terminów.

Gdzie przeto zarządzenia takie nastąpią, zechcą strony interesowane we własnym interesie do nich jak najściślej się zastosować.

Szlachtowski w. r.

Nr. 133.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. krajowej Dyrekcyi Skarbu z dnia 18. listopada 1912 L. 143.284, o uzupełniających wyborach do Komisyi szacunkowych podatku osobisto-dochodowego.

W myśl postanowień §§ 177, 179 i 189, ustęp 2 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 o bezpośrednich podatkach osobistych, oraz § 17 przepisów wyborczych (Dod. D. rozporządzenia wykonawczego do działu I. powołanej ustawy), rozpisuje c. k. krajowa Dyrekcya skarbu niniejszem na mocy reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 14. pa-

ździernika 1907 L. 68.152 uzupełniające wybory członków i zastępców członków Komisyi szacunkowych podatku osobisto-dochodowego w niżej wymienionych w roku 1910 nowo-powstałych, względnie zmienionych okręgach szacunkowych w miejsce ustępującej w myśl ustępu 2, § 189 powołanej ustawy połowy członków i zastępców członków tych Komisyi, oraz w miejsce tych członków (zastępców), których mandat zgasł przedwcześnie. — Do przeprowadzenia tych wyborów wyznacza się następujące termina:

	dla Koła wyborczego	dzień wyboru
Dla Komisyi szacunkowych w okręgach szacunkowych „powiat polityczny Biała“, „Kraków miasto“ „powiat polityczny Kraków“, „powiat polityczny Oświęcim“, „powiat polityczny Podgórze z wyłączeniem miasta Podgórza“, „powiat polityczny Skole“, „powiat polityczny Stryj z wyłączeniem miasta Stryja“ i „powiat polityczny Wadowice“.	I.	16. grudnia 1912.
	II.	17. grudnia 1912.
	III.	18. grudnia 1912.

Które Koła wyborcze w poszczególnych okręgach szacunkowych mają brać udział w uzupełniających wyborach oznaczy odnośna Władza podatkowa I. instancyi. — Wybory do miejscowej Komisyi szacunkowej w mieście Krakowie przeprowadzone zostaną przez Magistrat tego miasta, zaś wybory do powiatowych Komisyi szacunkowych na prowincyi odbędą się w siedzibach Starostw i przeprowadzone zostaną przez Naczelników powiatowych Władz politycznych, względnie przez wyznaczonych w tym celu komisarzy wyborczych. — O zaliczeniu do Kół wyborczych i uprawnieniu do głosowania uwiadomieni zostaną P. T. kontrybuenci przez kompetentne Władze podatkowe I. instancyi osobnemi legitymacyami, oznaczającemi dokładnie miejsce wyborów, lokal wyborczy, godziny rozpoczęcia i ukończenia wyborów, oraz liczbę członków i zastępców członków Komisyi, która ma być wybraną, z dokładnem wyjaśnieniem, z którego Koła i ilu członków (zastępców) ma być wybranych na przeciąg lat czterech, a ile w miejsce przedwcześnie ustępujących na przeciąg lat dwóch. — Równocześnie doręczone zostaną uprawnionym do głosowania urzędowe karty wyborcze. —

Warunki czynnego i biernego prawa wyboru, oraz przepisane przy wyborach postępowanie określają §§ 179, 181 i 183—186, wspomnianej na wstępie ustawy, względnie §§ 7, 9, 10, 14, 16 i 26—45 rzeczonych wyżej przepisów wyborczych.

Szlachtowski w. r.

Nr. 134.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi Skarbu z dnia 18. listopada 1912 L. 143.284, o wyborach do komisyi szacunkowych dla podatku osobisto-dochodowego w okręgach szacunkowych „powiat polityczny Brody z wyłączeniem miasta Brodów“, „powiat polityczny Kamionka strumiłowa“ i „powiat polityczny Radziechów“.

Na mocy rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 6. grudnia 1911 ogłoszonego w Dzienniku ustaw państwa z roku 1911 (Nr. 225) utworzono z gmin wydzielonych z powiatów politycznych Brody i Kamionka strumiłowa, a stanowiących powiaty sądowe Łopatyn i Radziechów, nowy powiat polityczny Radziechów. — Wskutek tego utworzyło Ministerstwo skarbu reskryptem z dnia 21. czerwca 1912 L. 43.777 w miejsce dotychczasowych okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego „powiat polityczny Brody z wyłączeniem miasta Brodów“ i „powiat polityczny Kamionka strumiłowa“ nowe okręgi szacunkowe, a mianowicie: „powiat polityczny Brody z wyłączeniem miasta Brodów“ (dla zmniejszonego powiatu po odłączeniu gmin przydzielonych do nowo utworzonego powiatu politycznego Radziechów) i „powiat polityczny Kamionka strumiłowa“ (dla zmniejszonego powiatu politycznego po odłączeniu gmin przydzielonych do nowo utworzonego powiatu politycznego Radziechów), oraz utworzyło zupełnie nowy okręg szacunkowy podatku osobisto-dochodowego „powiat polityczny Radziechów“. — Krajowa Dyrekcya skarbu rozwiązuje przeto niniejszem na mocy wspomnianego reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 21. czerwca 1912 L. 43.777 komisye szacunkowe dla wymienionych dotychczasowych okręgów szacunkowych „powiat polityczny Brody z wyłączeniem miasta Brodów“ i „powiat polityczny Kamionka strumiłowa“, a rozpisując zarazem wybory do nowo ukonstytuować się mających Komisyi szacunkowych dla wspomnianych zmniejszonych okręgów szacunkowych „powiat polityczny Brody z wyłączeniem miasta Brodów i „powiat polityczny Kamionka strumiłowa“, oraz do nowo powstać mającej Komisyi szacunkowej

dla wspomnianego nowo utworzonego okręgu szacunkowego „powiat polityczny Radziechów“ wyznacza do przeprowadzenia tych wyborów następujące termina: .

dla I. Koła wyborców dzień 16. grudnia 1912,
dla II. Koła wyborców dzień 17. grudnia 1912,
dla III. Koła wyborców dzień 18. grudnia 1912.

Funkcya wspomnianych wyżej nowych Komisyi szacunkowych trwać będzie przez okres czteroletni (od roku 1913 do włącznie 1916), a z upływem drugiego roku (1914) nastąpi wylosowanie połowy wybranych i mianowanych członków i zastępców członków Komisyi. Wybory odbędą się w siedzibach Starostw i przeprowadzone zostaną przez ich Kierowników, względnie przez wyznaczonych w tym celu komisarzy wyborczych. O zaliczeniu do Kół wyborczych i uprawnieniu do głosowania uwiadomieni zostaną P. T. kontrybuenci przez kompetentne władze podatkowe I. instancyi osobnemi legitymacyami, oznaczającemi dokładnie miejsce wyborów, lokal wyborczy, godziny rozpoczęcia i ukończenia wyborów, oraz liczbę członków i zastępców członków Komisyi, która ma być wybraną. — Równocześnie doręczone zostaną uprawnionym do głosowania urzędowe karty wyborcze. — Warunki czynnego i biernego prawa wyboru, oraz przepisane przy wyborach postępowanie określają §§ 179, 181 i 183—186 ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220, względnie §§ 7, 9, 10, 14—16 i 26—45 przepisów wyborczych (dodatek D. rozporządzenia wykonawczego do działu I. wspomnianej ustawy).

Szlachtowski w. r.

Nr. 135.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 19. listopada 1912, L. 172.055, w przedmiocie zezwolenia gminie Kuty stare, powiat Kosów na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Kuty stare pobierać do końca roku 1919 pod warunkami i w sposób

unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910, Dz. u. kr. Nr. 231 następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 (szesnaście) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 16 (szesnaście) K;

2. od jednego hektolitra rumu, śliwowicy i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 8 (osiem) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;

4. od jednego hektolitra miodu po 15 (piętnaście) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Kuty stare.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 136.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 6. grudnia 1912 L. 17.188/pr., którem na mocy § 9, rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857 Dz. p. p. Nr. 33 ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowościach: Krowinka, Małów, Semenów, Podgórzany, Humniska, Plebanówka, Iławcze, Warwaryńce, Ruzdwiany, Janów, Podhajczyki, Kobyłowłoki, Młynówka, Zaścinocze, Dołhe, Dereniówka i Wolica powiatu Trembowelskiego.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888, Dz. u. kr. Nr. 29, co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne,

mają się stosować także do miejscowości: Krowinka, Małów, Semenów, Podgórzany, Humniska, Plebanówka, Iławcze, Warwaryńce, Ruzdwiany, Janów, Podhajczyki, Kobyłowłoki, Młyniska, Zaścinocze, Dołhe, Dereniówka i Wolica powiatu Trembowelskiego

§ 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie § 320 u. k. karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. kwietnia 1858, Dz. p. p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 137.

U s t a w a

z dnia 24. października 1907 obowiązująca dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o tępieniu myszy polnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§ 1.

Jeżeli w obrębie gminy wystąpią gromadnie myszy polne, tak, że zagrażają plonom, gmina ta jest obowiązaną przeprowadzić akcyę tępienia myszy w swoich granicach.

Taki sam obowiązek i pod tymi samymi warunkami cięży na obszarach dworskich.

§ 2.

Na zarządach kolei żelaznych, budowli wodnych i dróg wszelkiej kategoryi ciąży stały obowiązek tępienia myszy polnych w rowach i szkarpach nasypów, tudzież na gruntach będących ich własnością, a to po koniec miesiąca października każdego roku. W razie potrzeby podjęcia ogólnej akcyi tępienia myszy na terytoryach gmin sąsiadujących z gruntami kolei żelaznych, budowli wodnych lub dróg wspomnianych, winny zarządy wymienione przyłączyć się do tej akcyi.

§ 3.

Naczelnicy gmin i przełożeni obszarów dworskich winni o gromadnem wystąpieniu myszy polnych donieść natychmiast politycznej władzy pierwszej instancyi i Wydziałowi powiatowemu, wymieniając równocześnie osoby, które — według ich mniemania — nadawałyby się najlepiej na kierowników akcyi tępienia myszy.

Organa c. k. żandarmeryi skoro dostrzegą pojawienie się myszy w znaczniejszej ilości na polach, obowiązane są uwiadomić niezwłocznie o tem naczelnika gminy lub przełożonego obszaru dworskiego i równocześnie zdać sprawę politycznej władzy pierwszej instancyi.

Po otrzymaniu doniesień o pojawieniu się myszy, polityczna władza I. instancyi zażąda sprawozdań z oznaczeniem krótkiego terminu i z zagrożeniem kary, przewidzianem w § 12. tej ustawy, od naczelników i przełożonych obszarów dworskich gmin sąsiednich, celem skonstatowania, czy i tam myszy się nie pojawiły.

Sprawozdania winny być przedłożone z wszelkim możliwym pospiechem.

W wypadkach nieprzedłożenia ich w terminie, władza polityczna powiatowa przeprowadzi dochodzenia na miejscu.

Wyniki sprawdzone na podstawie doniesień, sprawozdań lub dochodzeń, c. k. polityczna władza I. instancyi poda natychmiast Wydziałowi krajowemu do wiadomości i zażąda nadesłania odpowiedniej ilości środków, potrzebnych do wytępienia myszy w dotkniętych klęską gminach i obszarach dworskich, a w miarę potrzeby zawiadomi o tem także sąsiednie polityczne władze I. instancyi.

§ 4.

Równocześnie oznaczy c. k. polityczna władza I. instancyi w porozumieniu z Wydziałem powiatowym czas, w którym ma się rozpocząć akcya

w gminach i na obszarach dworskich dotkniętych klęską, a zarazem ustanowi bądź dla każdej gminy i dla każdego obszaru dworskiego osobnego, bądź też dla pewnej grupy gmin i obszarów dworskich wspólnego kierownika akcyi.

O tych postanowieniach władza polityczna I. instancyi zawiadomi natychmiast naczelników gmin i przełożonych obszarów dworskich, których terytorya zagrożone są klęską, polecając im zarazem dostarczyć wskazaną przez kierownika akcyi ilość sił roboczych, potrzebnych do przeprowadzenia akcyi tępienia myszy.

§ 5.

Właściciele gruntów tak w gminach jak i na obszarach dworskich, względnie ich dzierżawcy, użytkowcy i zarządcy, nie mogą wzbraniać wstępu na grunta osobom przeprowadzającym akcyę tępienia myszy. Celem tępienia myszy na gruntach kolejowych, na budowlach wodnych i na drogach, porozumie się c. k. polityczna władza I. instancyi z dotyczącymi organami zarządu w szczególności w tym kierunku, aby tępienie nastąpiło równocześnie z akcyą przeprowadzaną na gruntach gminnych i na obszarach dworskich.

Tępienie myszy na gruntach kolejowych, budowlach wodnych i gruntach będących własnością funduszów drogowych, mają przedsiębrać odnośne zarządy na swój koszt natomiast nie są obowiązane przyczyniać się do pokrywania tych kosztów według §§ 6. i 7.

§ 6.

Sił roboczych do przeprowadzenia akcyi na gruntach położonych w obrębie gminy dostarczy gmina, sił zaś do przeprowadzenia jej na gruntach obszaru dworskiego, tenże obszar. Koszta siły roboczej zapotrzebowanej na gruntach w obrębie gminy, tudzież ewentualne wynagrodzenie kierownika pokryje gmina i ściągnie je od właścicieli (dzierżawców, użytkowców i t. d.) gruntów objętych akcyą tępienia myszy w gminie, licząc ceny praktykowane w tym czasie w danej miejscowości i rozdzielając koszt na poszczególnych właścicieli w stosunku do wielkości powierzchni ich gruntów. Koszta siły roboczej i ewentualnie kierownictwa na gruntach obszaru dworskiego pokryje właściciel obszaru dworskiego, względnie pokryją właściciele (dzierżawcy, użytkowcy i t. d.) gruntów na tymże obszarze, w myśl zasad dla gmin ustanowionych.

Jeżeliby zaś gmina lub obszar dworski wzbraniały się dopełnić wogóle obowiązku przeprowadzenia akcyi tępienia myszy, zarządzi c. k. Starostwo przeprowadzenie tej akcyi z urzędu na koszt interesowanych.

Zarządzenia takie, wywołane niedopełnieniem obowiązku przeprowadzenia akcyi tępienia myszy przez miasto o własnym statucie, wyda c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§ 7.

Koszta nabycia środków tępienia myszy pokrywają właściciele, (dzierżawcy, użytkowcy i t. p.) gruntów, na których tępienie myszy polnych przeprowadzono, w stosunku do obszarów ich gruntów, objętych tępieniem.

§ 8.

Wydział krajowy dostarcza dla gmin i obszarów dworskich potrzebnej ilości środków tępienia, za zwrotem kosztów przez gminy i obszary dworskie.

Wydział krajowy może pokrywać zaliczkowo z specyalnego w tym celu utworzonego funduszu koszta nabycia środków tępienia myszy. Zaliczki takie winny interesowane gminy, względnie obszary dworskie, zwrócić temuż funduszowi w terminie oznaczonym przez Wydział krajowy. W razie niezapłacenia, będą zaliczki ściągane w drodze egzekucyi politycznej.

W wypadkach stwierdzonego ubóstwa poszczególnych właścicieli gruntów, może Wydział krajowy przyznać im częściowe ulgi w spłacie należytości.

§ 9.

Wydatki przewidziane w §§ 7. i 8., jako też ulgi przyznane niezamożnym właścicielom (dzierżawcom etc.) gruntów, pokrywane będą ze specyalnie na ten cel utworzonego funduszu, zostającego pod zarządem Wydziału krajowego.

Do funduszu tego wpływają:

1. grzywny opłacane za wykroczenia przeciwko niniejszej ustawie;

2. dotacya udzielona z zastrzeżeniem konstytucyjnego przyzwolenia z funduszów państwa i kraju.

§ 10.

Starostwo nadzoruje przez swego delegata akcyę tępienia myszy w powiecie. Delegowany funkcyonaryusz ma należycie pouczać kierowników akcyi w poszczególnych gminach, udając się w razie potrzeby na miejsce, i czuwać nad jednolitością tejże.

Wynikłe z tych czynności koszta ponosi c. k. Rząd.

§ 11.

Wydział krajowy ma prawo przekonywania się o skuteczności przeprowadzenia akcyi.

§ 12.

Naczelnicy gmin i przełożeni obszarów dworskich, którzy zaniedbali donieść w myśl § 3. o pojawieniu się myszy, lub dopełnić ciążących na nich w myśl tej ustawy innych obowiązków, podlegają karze porządkowej do 20 koron.

Właściciele gruntów w § 5. wspomniani (dzierżawcy, użytkowcy etc.), którzyby nie dozwolili wstępu na swoje grunta osobom do akcyi tępienia myszy przeznaczonym, lub wogóle nie wykonywali zarządzeń wydanych na podstawie tej ustawy, podlegają karze od 2 do 20 koron. względnie karze aresztu od 6 do 48 godzin.

Postępowanie karne w wypadkach, w których chodzi o ukaranie właścicieli gruntów w gminie położonych, z wyjątkiem gruntów należących do beneficyów duchownych, należy do zwierzchności gminnych w myśl przepisów ustawy gminnej.

We wszystkich innych wypadkach prawo karania służy politycznej władzy I. instancyi.

§ 13.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa i Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 24. października 1907.

Franciszek Józef w. r.

Bienerth w. r. **Auersperg** w. r.

Nr. 138.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 10. grudnia 1912 L. 17.465/pr., którem na mocy § 9 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857, Dz. p. p. Nr. 33 ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowościach: Brzezinka ad Kopytówka, Jaśkowice, Wielkie Drogi, Nowe Dwory, Kosowa, Brody, Zebrzydowice, Skawce i Zembrzyce, powiatu wadowickiego.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888, Dz. u. kr. Nr. 29, co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne, mają się stosować także do miejscowości: Brzezinka ad Kopytówka, Jaśkowice, Wielkie Drogi, Nowe Dwory, Kosowa, Brody, Zebrzydowice, Skawce i Zembrzyce powiatu wadowickiego.

§ 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, ile nie podlegają orzecznictwu Sądów na podstawie § 320 u. k., karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z 2. kwietnia 1858, Dz. p. p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.